

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se biagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Huda lekcija.

(Konec.)

Poročilo, posneto po „N. Fr. P.“ pristavlja, da so na desni jako odobravalni govor Luegerjev, v tem ko je nastalo živahno vznemirjenje na levi. Izmej poslednje se je vzdignil takoj dr. Weitlof, ki zatrjuje, da cislitavski Nemci se sporazumejo laže z Madjari nego s Slovani! Lueger in Weitlof sta trdila, da imata somišljenikov Dunajskih Nemcev, ker ni neverjetno, če se spomnimo, kake stranke se kažejo mej avstrijskimi Nemci.

„N. Fr. P.“ je Luegerja takoj ovajala, češ, da je že kedaj trdila, kako drže Dunajski demokratje s Čehi, pa ni ta list pomislil, da je Lueger grajal tudi Čeha zaradi dobrikanja nasproti Madjarom. „Praška Pol.“ pa je rekla, da tako očitaneje nič ne pomaga nasproti dejanskemu položaju. Nas pa vesel, da je, kakor lani poslanec Heinrich, tudi letos ustal Nemec, ki je vzdignil bič in mahal ravno tako na levo, kakor na desno.

Če bi imela „Pol.“ v čem prav nasproti Luegerju, je velika ironija, ki tiči v tem, da je govoril ta poslanec o nemški in slovanski narodnosti, torej o vsoporednosti dveh celokupnostij. V resnici bi se morale čutiti pojedinje narodnosti slovanske jedno celoto s skupnimi lastnostimi s skupnimi narodnimi ali v obče skupnimi kulturnimi težnjami. Kaka pa je dejanski ta celota, tudi če se ozremo samo na Avstrijo? Ravno Lueger je moral sam očitati Čehom, kako zapuščajo zatirane sorodne, da najsorodniše brate Slovake na Ogerskem. „Pol.“ pa sama že ne ve več, kako bi se vedla nasproti Poljakom, kateri so se pokazali tudi zdaj, kar so od nekdanji bili: neslovanski politiki, katerim je kratkovidna sebičnost nad vse drugo. Da bi se čutili Slovani avstrijskega državnega zbora zares solidarno celoto, bi pokazali svojo moč v drugi obliki, in bi jih ne prezirale vlade, in bi jih ne izdajali Madjari tako rekoč v plačilo popustljivosti, s katero se n. pr. Čehi vedejo nasproti Ogerski. Da bi bili Slovani zares solidarni, torej pravi Slovani, bi tudi državnozborska nemška levica ne gospodarila nad njimi, kakor jih strahuje v resnici.

Prav ima dr. Lueger, da postavlja Nemce in Slovane vsoporedno nasproti Madjarom, katerih

tudi etnografija ne more poštovati v isti vrsti s prvima narodnostima. Nemec je tukaj sprical, da Slovanov ne poštujemo vsi Nemci kot nižje plemo, ki bi se moralo uklanjati drugim tudi glede na omiko. Pošten Nemec se je sramoval, da se višja plemena ne morejo sporazumeti, in da vsled tega puščata Nemec in Slovan cele oddelke istokrvnih bratov v robstvu nižjega plemena. Liberalni Nemci se tega ne sramujejo, in dr. Weitlof, ta nemški kulturonosce par excellence, se ne sramuje očitno izreči, da hočejo s tovariši rajši še nadalje podpirati nižje madjarsko plemo, nego s pomočjo Slovanov urediti stvari tako, da bi se rešili Nemci in Slovani madjarskega jarma.

Pa tudi Čehi ali njih voditelji so jo bili za gazili hodeč k Madjarom oznanjati, kako da hočejo živeti v prijateljskih razmerah z njimi. Samo da se je nadejati, da se češki voditelji poboljšajo, v tem ko bodo nemški liberalci hodili po stari poti z Madjari. Čehi so gotovo poprimajo zares realne politike; kajti vidijo zdaj, da Madjari jim očitajo „veleizdajstvo“, potem ko so se češki voditelji premagavali in hodili „beračiti milosti“ k Madjarom. „Pester Lloyd“ očitati Čehom ravno zdaj, kako da so 1867 l. „izdajali“ njih voditelji domovino v Moskvi, in kako da so se „veleizdajski“ letos vedli nasproti zunanji avstrijski politiki glede na Bolgarijo. V tem, ko sme Madjar proti avstrijskemu prijatelju Rusu demonstrativno postopati in na pravljanje ovacije za Battenberga Nemca, je avstrijski Slovan „izdajalec“, da postopa v zmislu zunanje avstrijske politike.

Isti „Lloyd“ očitati državnozborski desnici, da nasprotuje Madjarom, v tem, ko je nemška liberalna levica vedno „lojalna“. Nasproti takim plačilom za usluge češkega voditeljstva pač češki narod ne pojde več k Madjarom „beračiti milosti.“

„Pol.“ toži, da se Poljaki brigajo samo za gospodarske interese za politične pa ne. „Pol.“ bi morala določniše govoriti, da Poljakom ni mari bojevati se z vlado zastran narodnopolitičnih interesov. Ali tega ni vedela „Pol.“ poprej?

Kdo je govoril pred mesecem o tem, da je desnica zopet trdna in trdniša, nego kedaj v preteklosti, nego na prvem mestu „Pol.“ Čehi so dobro vedeli od začetka, da s Poljaki ne dosežejo v narodnopolitičnem pogledu nič izdatnega,

zato ker Poljaki imajo že svojo politično in narodno avtonomijo, in sicer še celo na škodo Čehov samih, najbolj pa na škodo galiških Rusov. Kar Poljaki še želé v narodnostnem oziru, je to, da bi kmalu in po najuspešniši poti popoljšali gališke Ruse; za druge narodnosti pa njim nič mari ni.

Ali je morda pa to kaj novega, da udrihajo zdaj Madjari po Čehih? Saj češki prvi boritelji in voditelji vender ne pozabljajo, komu služi madjarska politika. Duvalizem služi nemškimi, zgolj nemškimi in velikonemškimi interesom. Ti int-resi se skladajo z gmotnimi dobički, za katere se jedino poteguje mejnarodna liberalna, to je židovska alijanca. Ti interesi pogube končno Madjare same; dotlej pa jih bo podpirala vsa nemška politika, če izvezemo mali del nemških konservativcev.

Čuditi se torej ni, da nemška liberalna stranka izdaje interese tostranskih narodov v po-jedinosti in potem v skupnosti države. Ta stranka služi po njej zastopanemu kapitalu in v plačilo za ta dobiček služi neavstrijski, ter velikonemški, politiki ob jednem! „N. Fr. P.“ zaradi teh vsoporednih in skupnih dobičkov zagovarja bolj Madjare nego Cislitavijo. „N. Fr. P.“ ima še v pogledu na zgolj židovske interese prav, da tako postopa, kajti na Ogerskem je več židovskih interesov pospeševati, nego v Cislitaviji. To velja gledé na vse oddelke državnega narodnega gospodarstva.

Tudi te razmere so bile in so Čehom znane. To so faktori nespremenljivi, in ker se Slovanom ni nad-jati izdatne podpore od nemške strani kakor ne od Madjarov, je nemodro, nepraktično poštovati te sile; zboljšanje je pričakovati jedino od Slovanov samih. Od teh pa je treba odstraniti Poljake ali pa poljskemu narodu skrbeti, da dobi zares prave narodne zastopnike. Ker pa ima preveliko oblast poljsko plemstvo nad poljskim kmetom, je skrbeti, da dobe gališki Rusi polno število lastnih zastopnikov. Samo potem se je možno naslanjati na zanesljive sile. Vse drugo, če pride, je poštovati kot nepričakovano ali slučajen pridevek.

Potem naj Slovani dosežejo kaj ali ne, pa prevar ne bo, kakoršne mora zdaj pripoznavati organ češkega kluba v članku: „Ausgleichs-Schwierigkeiten.“ Lekcija je huda, pa zdrava, in kakor se nadejamo, ne bo brez dobrih nasledkov.

F. Podgornik.

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

II.

M o s t.

(Dalje.)

Ako hočeš kaj videti, moraš upreti oko v majhni prostor na mostu, pa le tjakaj gledati; kajti ako se ogleduješ, ti vid osleplja in glavo moti. Množ prehaja v velikih valovih, od katerih ti vsaki predločuje tisočero barv, vsaki skup oseb pa ti predstavlja skup ljudstev. Misli si katerokoli zmes obrazov, navad, družeb človeških, nikdar ne prideš do pojma o bajni zmedenosti, ki jo vidiš tukaj na prostoru dvajset korakov in deset minut. Za krdelom turških nosačev, ki prehajajo tekoč, pripognjeni pod velikim bremenom, pomika se nosilnica, uložena bisernicami in slonokostjo; iz nosilnice pa gleda armenska gospa. Po obeh straneh stopajo Beduini, zamotani v bel plašč, pa star Turek v belem tur-

banu in modrem kaftanu. Zraven njega jaše Grček, za katerim gre jež njegov dragoman v bogato vezeni haljici, potem derviš pod visokim rtaštim klobukom, tulcem, pa v halji storjeni iz kamelje dlake, ki se ogne, da more mimo kočija kakega evropskega poslanika in njegov potrakani predjezdec.

Vse se tako vleče naprej, da ničesar ne moreš prav pogledati. Preden se nazaj obrneš, si že pred skupino Peržanov, katerih piramidalne kučme nečeš moraš občudovati; za temi vidiš pred seboj Juda, oblečenega v vrečo dolge in rumene halje, po straneh odprte; razkuštrano Ciganko, nosečo otroka v vreči na ramah; katoliškega duhovnika s palico in časoslovom. Iz gneče Grkov, Turkov, Armencev, naprej se valeče, slišiš klic — na stran! Zdaj zagledaš spet skopljenca jež pred turško kočijo, po kateri je naslikano cvetje in tice, v nji pa so osebe iz kakega ženišča, napravljene v vijoličaste in zelene obleke ter zavite v velika bela zagrinjala. Za njimi pride sestra usmiljenka iz kake bolnišnice na Peri; za njo afriški suženj noseč opico, ter pravec povesti v čarovniški suženj.

Res, stvar je naravna, toda prišlecu se čudna

zdi. Vsi ti raznovrstni ljudje se srečavajo, prehajajo meni nič tebi nič naprej, ker se še ne pogledajo, prav kakor množice v Londonu. Nihče ne stoji, vsi hodijo hitro, od sto obrazov pa ne vidiš niti jednega, da bi se držal na smeh. Arbanec v beli haljki s pištolami za pasom, gre mimo Tatarja, oblečenega z ovnovo kožo. Turek na konji, vodeč krasno opravljenega osla, klami se mej dvema vrstama kamel. Za dvajsetletnim pobočnikom kacega kraljeviča, na arabskem žrebci jezdočim, drdra tovorni voz, naložen s čudnim pohišjem kake turške hiše. Osmanka peš, sužnjica zakrita, Grkinja pod rudečo kapico s pletenkami po plečih, Malčanka, črno zakapucena. Judovka, oblečena v najstarejše judovsko oblačilo, Zamorka zavita s pisanim šalom kajirskim, Armenka iz Trebizonde, vsa črna in pokrita kakor za pogrebom — vse se tukaj najdejo, pa v taki vrsti, kakor bi se bile zmenile, da bodo semkaj prišle se kazati. To ti je prelivajoči se mozaik vseh plemen in vseh verstev, ki se neprenehoma sestavlja in razpušča, pa s tako naglico, da ga skoro ne moreš spremljati s pogledom.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. novembra

Delegaciji snideta se danes v Budimpešti. V soboto opoldne bode cesar vsprejel avstrijsko delegacijo, jedno uro pozneje pa ogersko. V svojem odgovoru predsednikoma delegacij bode cesar nekda omenjal bolgarskega vprašanja in poudarjal potrebo, da se napravijo puške repetirke.

Pravosodnemu in trgovskemu ministertvu došlo je več pritožb, da sodišča z raznimi nepostavnimi sredstvi zavlačujejo pravde, zlasti take, ki se tičejo trgovskih terjatev. Dotične pritožbe prihajajo največ s Češkega in Moravskega. Pravosodno ministerstvo je to stvar preiskovalo in se preverilo, da so skoro vse dotične pritožbe opravilene, in zaukazalo je nadsodiščema v Pragi in v Brnu, da naj skrbita, da se take nepostavnosti ne bodo več godile.

Vnanje države.

Bolgarska vlada storila je obširne naredbe, da obvaruje Trnovo kakega napada, dokler zboruje veliko sebranje. Zbrala je v Trnovem in okolici veliko vojakov in mesto brzojavno zvezala z vsemi garnizijami. — Štambulov se je izjavil proti opozicijskemu poslancu Semidovu, da je pripravljen Dragana Cankova poklicati v vlado, če tudi njegovo denje ni patrijotično. Semidov je brzojavno to sporočil Cankovu v Sofijo. Cankov je pa odgovoril, da nudi svoje usluge na razpolaganje, a poprej mora odstopiti sedanje regentstvo in ministerstvo. Govori se že sedaj, da bode ta regentstvo in vlada odstopila in da pride Cankov na krmilo.

Odnosaji mej **Rusijo in Bolgarijo** so vedno bolj napeti. General Kaulbars pošilja pritožbo za pritožbo bolgarski vladi, kako se zatirajo v Bolgariji bivajoči ruski podložniki. Sedaj se je zopet pritožil, da je Sofijski prefekt razžalil nekega bolgarskega uradnika, ki je ruski podložnik. Kaulbars zahteva, da naj prefekt javno prosi dotičnega uradnika za odpuščanje, ali pa odstopi. Ker Kaulbars preti, da bode ostavil Sofijo, ako se bodo še vedno zatirali Rusi, mogoče je, da res v kratkem to stori. Povod bode lahko našel. Ko on odide iz Sofije, bodo pa ruski pomorščaki takoj zaseli Varno. Sto pomorščakov se je že izkrcalo. Iz Peterburga se pa javlja, da bode Rusija v kratkem zasela več bolgarskih krajev, najprej Varno in Burgas. Nemčija in Avstrija sta v to privolili, če tudi ne radi. V Rusiji delajo se pa velike vojne priprave, ko bi le Avstrija začela z Rusijo boj zaradi Bolgarije.

Turški vladni krogi so jako nevoljni na Rusijo, ker je poslala vojne ladije v Varno. Angleški upliv se je zategadelj v Carigradu vekšati začel. — Predvčeraj je sultan v slovesnej avdijenci vsprejel novega angleškega veleposlanika mr. White-ja, kateri mu je izročil poverilico. Sultan je prijazno odgovoril veleposlanikovemu ogovoru. Po slovesnej avdijenci bil je veleposlanik v privatnej avdijenci pri sultanu. — Osem turških batalijonov je iz Stare Srbije odšlo na bolgarsko mejo nasproti Köstendilu. Da so se ti vojaki odposlali na bolgarsko mejo, je nekda v zvezi z ruskim postopanjem v Bolgariji.

Nemčija se vedno hlina, da je Rusiji prijazna, na skrivnem pa Bolgare nagovarja k uporabi proti Rusom. Nemški oficijozni in drugi listi dosledno napadajo Rusijo. „National-Zeitung“ pravi, da je postopanje ruske diplomacije prav sredijsko, „Vossische Zeitung“ pa svetuje Bolgarom, da naj se le ustavljajo Rusiji, kajti sicer bodo postali ruski robi in ruska sodrga jih bode izmolzovala. Bolgarom se ni ničesa bati, ker se bodo v kratkem evropski narodi uprli carjevim nakanam in ruske prevzetnosti. Pisava Berolinskih listov dovolj kaže, da se Rusija na Nemčijo ne more nič zanašati.

Rod Ghilzai se je spuntal proti **afganskemu** emiru. Ustaja se pa ni razširila, ker je emir takoj odposlal dosti vojakov proti ustašem. Posrečilo se je nekda vojski že zatreti ustanek. Če tudi ustaja ni bila velika, vendar je močno prestrašila indijsko vlado, ki je mislila, da je ustanek prouzročila Rusija, da bi odpravila Angležem prijaznega emira in si tako odprla pot v Indijo.

„Glasbena Matica“.

(Konec.)

Odbor je dalje tudi, uvaževaje, da je treba v glasbeni šoli posebno tudi gojiti petje, in sploh njeno delovanje kolikor možno razširiti, engažiral kot artističnega vodjo in glasbenega učitelja po vsem Slovenskem znanega domačina gospoda Frana Gerbića, kateri je le zarad svojega izrednega rodoljubja pustil službo profesorja na konservatoriji v Levovu, ter se podal v svojo domovino, da bode tu delal za razvoj glasbene šole Matične in slovenske glasbene literature.

Kakor navadno vsako leto, prosil je tudi to leto odbor podpore pri sl. c. kr. deželni vladi, sl. deželnem zboru, sl. mestnem magistratu in sl. kranjski hranilnici.

Vsléd teh prošenj dobila je „Glasbena Matica“ sledeče podpore:

Od sl. deželnega zbora 500 gld.

Od sl. mestnega magistrata 500 gld.

Od sl. kranjske hranilnice 200 gld., od zadnje tedaj 150 gld. več, kakor prejšnja leta. Za vsa ta darila izreka odbor dotičnim korporacijam svojo prisrčno zahvalo.

Znamenito je pa to, da je letos kljub vsestranskemu prizadevanji visokorodnega gospoda deželnega predsednika, barona Winklerja, vladna podpora 200 gld. popolnem izostala; po posredovanji za naše društvo posebno vnetega gosp. prvosednika Ravnikarja poprijel se je te zadeve prav gorko državni poslanec g. Hren, kateri je že pri mero-dajnih osobah v Beči to stvar pojasnil, in poudarjal, da, ako filharmonično društvo dobi redno vsako leto 400 gld. državne podpore, se mora tem bolje vlada ozirati na društvo „Glasbena Matica“, katero kljub svojim slabim finančnim razmeram, vender tako hvalevredno napreduje. Po trditvi g. Hrena dobila bode „Glasbena Matica“ redno vsako leto 400 gld. državne podpore, in vrhu tega je upati, da tudi za letos dobi kako državno podporo. Vrlemu poslancu, kateri se tako gorko poteza za interese „Glasbene Matice“, naj bode tu izrečena najtoplejša zahvala.

Da bi se nekoliko ojačile slabe društvene finančne razmere, razposlal je odbor po vsej deželi odličnim rodoljubom pisma, v katerih je vabil k pristopu. A ta pisma so imela le malo uspeha in odbor je zopet imel žalostno priliko uveriti se, da važno društvo „Glasbena Matica“ nema pri narodnjakih onih simpatij, katere bi ono moralo imeti. Žal, da je to le gola istina.

Tekom leta upisali so se z nova štiri ustanovniki in sicer:

1. Prevzvišeni knezoškof gospod dr. Jakob Missia.

2. Knjižnica v Alojzijevešči.

3. Gospod Ivan Vilhar, hišni posestnik v Ljubljani.

4. Gospod Rajko Arce, poštni uradnik, zadnja dva znana rodoljuba v Ljubljani.

Dne 25. marca t. l. priredil je odbor s svojimi gojenci javno skušnjo v redutni dvorani, pri kateri so bili navzoči: visokorodni gospod baron Winkler, g. cesarski svetnik Murnik, župan Graselli in druge odlične osebe.

Ta skušnja bila je osobito glede petja prava duševna naslada za mnogoštevilno zbrane poslušalce. Vse točke obširnega programa izvajale so se precizno, in človeku je srce kar veselja igralo, prisluškavati srebrno donečim in krepkim glasovom naše nadobudne mladine, katerej so se nedolžni obrazi žarili navdušenosti in veselja. Slehrni poslušalec uveril se je pri tej javnej skušnji, da glasbena šola Matice vrlo napreduje, in da jej je odmenjena lepa bodočnost.

Da bi se tudi našej šolske mladine napravilo kako veselje, sklenil je odbor dne 27. maja prirediti z gojenci majnikov izlet.

Pod vodstvom učiteljev, starišev in odbornikov poletela je šolska mladina blizu 150 osob najprej na Drenikov vrh, in potem se podala čez hrib mej popevanjem veselih narodnih pesnic na posestvo društvenega prvosednika g. Frana Ravnikarja v Gorenjo Šiško.

Zastoj bi se trudil le približno opisati to ve lekrasno veselico v gradu našega za „Glasbena Matica“ tako zaslužnega prvosednika.

Z največjo ljubeznivostjo sta on in njegova čestita gospa vsprejela vso mnogoštevilno družbo, in kako skrbno sta priredila vse potrebno v razveseljevanje mladine, in kako bogato pogostila izletnike. Marsikateremu udeležencu ne bodo kratke ure, katere smo kot gostje preživeli na posestvu gospoda prvosednika, nikdar izginile iz spomina. Žal, da je veselica prekmalu minola. Naj mi bode dovoljeno izreči gospodu prvosedniku in njegovej soprogi za ljubeznivost in prijaznost in dobrotljivost, katere smo bili deležni ob priliki našega izleta, prisrčno zahvalo.

V glasbeno šolo upisalo se je pričetkom šolskega leta 1885/6

za godala	38 učencev
„ klavir	70 „
„ petje dečkov	20 „
„ „ deklie	16 učenk
„ „ odraslih gospodičin	32 „
„ „ odraslih gospodov	30 učencev
skupaj	206 učencev in učenk.

Poučnih ur je bilo na teden

za gosli	16 ur
„ violo	1 ura
„ cello	1 „
„ kontrabas	1 „
„ klavir	32 ur
„ petje deklie	1 ura
„ „ dečkov	1 „
„ „ gospodičin	1 „
„ „ gospodov	2 uri
skupaj tedaj	56 ur na teden.

Poučevali so sledeči gospodje:

Sochor gosli in klavir.

Majar klavir.

J. pl. Janušovsky klavir in petje z odraslimi.

Razinger petje z malimi dečki in deklkami in po odhodu Sochorja Kučera gosli.

Predno zaključim to poročilo, čeniti mi je še, da je g. Foerster sestavil prvo slovensko klavirsko šolo, katero je odboru prepustil v to svrhu, da je da natisniti in potem uporablja v šoli, kar je izvestno velevažno za našo glasbeno literaturo.

Zaključujé to poročilo izrekam željo, da bi se v prihodnje bolj zanimali rodoljubi za ta I. narodni glasbeni zavod in da bi oni, ki še niso udje tega društva, pristopili kot ustanovniki ali kot poporni člani temu društvu, ter tako tudi gmotno podpirali zavod, na kojega smo lahko vsi Slovenci ponosni.

Po izvesti tajnikovem predlaga g. Stegnar, da se izreče g. Dreniku in gospej soprogi zahvala na gostoljubnem vsprejemu „glasbene šole“ na Drenikovem vrhu, predsednik Ravnikar pa, da se izreče zahvala slovenski žurnalistiki, zlasti pa „Slovenskemu Narodu“ za pospeševanje društva in za brezplačno objavljjanje društva se tikajočih vestij in naznanil.

Blagajnik Stegnar izvešča o gmotnem stanji društva in glasbene šole. Dohodki društva so bili: Ostanek iz leta 1884/85 65 gld. 76 kr., podpore: deželnega odbora 500 gld., mestnega zbora I. delež 250 gld., kranjske hranilnice 200 gld.; ustanovnine 150 gld., društvenina 646 gld. 22 kr., za muzikalije 150 gld. 52 kr., obresti uloge pri „Narodnem domu 6 gld., vračilo predujmov 27 gld., iz pomočnega obrtnega društva vzetih 950 gld., — vkupe 2945 gld. 50 kr. — Dohodki glasbene šole: Učnina 698 gld., za oddano stanovanje 120 gld., prosti doneski pri javni skušnji 89 gld. 20 kr., za prodane šolske muzikalije 26 gld. 66 kr., vkupe 933 gld. 86 kr. Za 180 izvodov Foersterjeve klavirske šole skupilo se je 324 gld., vkupe dohodkov 4203 gld. 36 kr.

Troški društva za izdavanje muzikalij (557 gld. 11 kr.), tiskarju za Foersterjevo klavirsko šolo na račun (632 gld. 20 kr.) za muzikalije, svečavo, kurjavo, tiskovine, razne potrebščine in z uštetimi 400 gld., ki so se naložili, znašajo 1890 gld. 58 kr. Troški za šolo: Najemščina 458 gld. 40 kr., za muzikalije 137 gld. 1 kr., plača glasbenim učiteljem 1250 gld. 50 kr., za izredno poučevanje 97 gld., potem svečava, kurjava, tiskovine, pohištvo itd. vkupe 2272 gld. 63 kr., vseh troškov torej 4163 gld. 21 kr., v primeri z dohodki ostanek v blagajnici 40 gld. 15 kr.

Društvo ima razen velikega inventara še posebej 200 gld. udnine pri „Nar. domu“, naložene ustanovnine pa 978 gld. 70 kr. vkupe 1178 gld. 70 kr. imetka. Častni člani so 4: dr. B. Ipavic, pl. Zajec, Foerster, Nedvêd. Ustanovnikov je 30. Umrših 4 (Bleiweis, Barbo, Costa, Rudež), Ljubljanskih 14, mej temi 4 novi (Alojznica, R. Arce, J. Vilhar, knezoškof dr. Misija, vnanjih pa 12.) — Ljubljanskih članov letnikov je 77, vnanjih 93, družtev 37, vkupe 207 članov. Gledé članov je opomniti, da mnogo članov in družtev še ni plačalo svoje letnine, kar dela društvu mnogo ovire.

Izvestje blagajnikovo, kakor tudi proračun za 1886/87 se z odobravanjem vzame na znanje, ter g. Stegnarju za izredno trudoljubivost in neumornost izreče zahvala.

Potem se je vršila volitev, katere izid smo že priobčili.

Pri posamičnih nasvetih predlaga dr. Vošnjak, da se predsedstvu in vsemu odboru za izvrstno vodstvo društva in šole izreče najtoplejša zahvala. Predlog se vsprejme z živiklici.

Dr. Vošnjak izreče potem še željo, naj bi „Glasbena Matica“ slovenskemu pevskemu društvu v St. Jakobu na Koroškem, ki šteje 54 mož, in o katerem je pisal zadnji „Mir“, naklonilo nekoliko primernih muzikalij. Predsedstvo obljubi, da bode

tej želji po možnosti ustrezalo, na kar se zbor zaključuje.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 3. novembra.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 20 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan mestna odbornika dr. Dolenc in dr. Stareta.

Župan Grasselli javlja, da je v imendan presvetlega cesarja prosil gospoda deželnega predsednika, da izroči najudanejšo čestitko mestnega zastopa Ljubljanskega Njegovemu velečaststvu, (zbor ustane s sedežev) katero je po ministerskem predsedniku potom deželne vlade blagovolilo izreči srčno zahvalo za čestitko, kar naj mestni zastop na znanje vzame (Občna pohvala.) Župan nadalje poroča, da je mestni magistrat odposlal dne 3. avgusta t. l. sklenjeno prošnjo naučnemu ministerstvu, naj se razveljavi naredba naučnega ministerstva, da se ima šolnina na srednjih šolah Ljubljanskih povišati in naj se šolnina krajnim razmeram primerno zniža. Naučnega ministerstva odlok pravi, da ni mogoče preklicati naredbe glede povišane šolnine, da torej ostane omenjena naredba veljavna. Župan opazuje, da bi bilo umestno, obrniti se s to prošnjo do državnega zbora, da morda isti prošnjo primerno in ugodno reši.

Odbornik dr. Vošnjak pripominja, da je tudi deželni odbor odposlal jednako prošnjo, žal da brez uspeha. Govornik se čudi, da ni nobenega uspeha, ko so vendar vsi o šolstvu odločujoči faktorji izrekli svoje mnenje proti naredbi ministerske. Treba je torej, obrniti se do državnega zbora, ako je sploh še pričakovati kake pomoči. Namesto dosedanje šolnine v znesku 2500 gld. plačali so po novem ukrepu naučnega ministerstva samo učenci prvih razredov srednjih šol Ljubljanskih že 5000 gld. šolnine. In kaj imajo slovenski davkoplačevalci za to? Samo brezozirnost nasproti opravičenim slovenskim terjatvam, tikajočim se srednjih šol! Po 79 učencev je na gimnaziji na slovenskih oddelkih, le 50 v nemškem oddelku in ko se je zahtevala tudi iz zdravstvenih ozirov še tretja slovenska paralelka v prvem razredu, došel je odgovor, da se tretja paralelka sicer dovoli, a le pod tem pogojem, da si gg. profesorji in učitelji glede slovenske paralelke ure mej seboj razdele. Tako postopanje nasproti veliki množini slovenskega prebivalstva pač ni umestno in z velikim obžalovanjem se mora to postopanje na znanje vzeti, ker gotovo razvoju slovenskega naroda ni na korist. Dr. Vošnjak nasvetuje, da se poročilo g. župana na znanje vzame, a sklone, dotično prošnjo o znižanju šolnine na srednjih mestnih šolah Ljubljanskih poslati državnemu zboru. Predlog se brez razgovora vsprejme.

Župan naznanja, da mu je došel dopis „Slovenskega pisateljskega društva“ in „Slovenske Matice“ odbora, ki sta vsaki že volila troje članov v odbor, da se postavi slovenskemu pesniku Valentinu Vodniku v Ljubljani dostojen spomenik na trgu za to odbran. Kjer je novcev za spomenik že dovolj, treba le še izbrati iz srede mestnih odbornikov tri odposlance, da določijo v sporazumljenji z mestnim zastopom dotični prostor. Župan misli, naj bi se trije mestni odborniki za to zadevo volili v prihodnji seji.

Odbornik dr. Vošnjak nujno priporoča to volitev, da bodo imeli umetniki in obrtniki po zimi časa izdelovati spomenik, kateri bi se postavil prihodnjo poletje. Predlog se odobri.

Župan odgovarja na interpelacijo odbornika Hribarja zastran šestih lekarnic v Ljubljani. Mestni magistrat povpraševal je v tej zadevi, kakor je postavno določeno, lekarničarje, društvo zdravnikov in stalni zdravstveni mestni svet. Odgovorili so doslej le lekarničarji, druga dva vprašana faktorja pa še ne, in se je mestnemu magistratu naročilo, da pospeši z novim pozivom istih odgovor.

Odbornik Hribar izjavi, da vzame odgovor gospoda župana na znanje.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu finančnega odseka o računskih zaključkih za 1885. leto. Poročevalec jako obširno in tehtno razmotrava finančno stanje občine Ljubljanske in pravi končno: Da bode vidno, kako se od leta do leta spreminja mestno gospodarstvo, podaje finančni odsek mestnemu zboru kratko primerno rednih dohodkov in stroškov l. 1885 z rednimi dohodki in stroški l. 1884.

Redni dohodki znašali	
so leta 1884	141.529 gld. 52 kr.
leta 1885 pa	156.163 „ 64 „
torej več za	14.634 gld. 12 kr.

Redni troški znašali so	
leta 1884	123.429 gld. 23 kr.
leta 1885 pa	142.805 „ 71 „
torej več za	19.376 gld. 48 kr.

Ako se odtegnejo tem večjim izdatkom večji dohodki s 14.634 gld. 12 kr., vidi se, da se je l. 1885 v primeri z dohodki 4742 gld. 36 kr. več izdalo, nego leta 1884 ali da je leta 1885 za ta znesek bilo finančno gospodarstvo neugodnejše nego 1884. Ta neugodnejši uspeh ima svoj vzrok v tem, da se je l. 1885 izplačal deželnemu odboru kranjskemu donesek za zgradbo Rudolfinuma, to je 5000 gld. Ko bi tega plačila ne bilo, vidno je, da je mestno finančno gospodarstvo, katero je že lanskega leta bilo za 14.345 gld. 4 kr. ugodnejše, nego leta 1881, v minolemu letu zopet napredovalo. (Dajje prih.)

Domače stvari.

— († Vojteh Kurnik.) Včeraj po noči umrl je g. Vojteh Kurnik, stolar v Ljubljani in pisatelj slovenski. Pokojnik porodil se je v Trzinu, bil jako nadarjen in se je kot samouk tako naobrazil, da je v „Novice“ poslal marsikatero dobro pesen. Njegove „Predpustne“ bile so nekdanj jako priljubljene. Prevel je več Berangerjevih pesnij, nabral pa tisoč slovenskih pregovorov in zložil tudi nek „epos“, ki se utegne nahajati v njegovej ostalini. Zadnja leta preživel je v veliki bedi in tako potrdil Prešernove besede „Slep je, kdor se s petjem ukvarja!“ Lahka mu zemljica!

— (Notranjska volitev.) Izvrševalni odbor razposlal je pismo zaupnim možem po Notranjskem, v katerem izreka željo, da naj bi povedali svoje mnenje o kandidatih za deželni in državni zbor. V pismu naznanja, da so se oglasili kot kandidati za deželni zbor g. Hinko Kavčič, posestnik na Razdrtem, za državni zbor gg: dr. H. Dolenc in dr. A. Ferjančič v Ljubljani. Ob enem javlja izvrševalni odbor, da je g. A. Globočnik, deželni svetovalec, njemu naznanil, da sicer ne kandiduje za državni zbor, da pa poslanstva, ako bode izvoljen, ne bode odklonil.

— (Monsignor Hrovatin, župnik in častni kanonik v Trstu), ki je preteklo nedeljo praznoval jako slovesno svojo demantno mašo, podaril je tem povodom ubožnim občanom svojega rojstnega kraja (Opčina) 200 gld.

— (Gosp. Djuro Eisenhut), ravnatelj orkestru v narodnem gledališču v Zagrebu, praznoval bode dne 10. t. m. svojo 25 letnico kot izvršujoč muzik. Tem povodom predstavljala se bode v gledališču njegova velika opera „Sejstavljeni“, v kateri bode naslovno ulogo naš rojak g. Noli pel. Gosp. Eisenhut je kot skladatelj tako slaven in priljubljen po Jugoslovanskem, da se ga bodo v omenjeni dan izvestno posebno v vseh pevskih krogih spominjali.

— (Premsko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda) je c. kr. ministerstvo dovolilo. V nedeljo dne 31. oktobra volil se je stalni odbor. Izvoljeni so bili gg.: Nikolaj Križaj, župnik prvomestnikom; Franjo Žnidaršič, prvomestnikovim namestnikom; Andrej Frank, blagajnikom; Anton Žnidaršič, tajnikom. Podružnica šteje do sedaj 19 letnikov in 5 ustanovnikov.

— (Kolera.) V prisilni delavnici v poslednjih dveh dnevih ni nikdo več za kolero zbolel, torej je upati, da je kuga zadušena. Opraviništvo nas prosi, da nasproti raznim neosnovanim govoricam konstatujemo: 1. da se niti obleka, niti perilo, niti posteljna oprava z Iga v Ljubljano ni prevažala od tistega časa ne, ko je zdravstveno stanje prisiljenecv na Igu postajalo sumno, torej še pred 1. slučajem kolere in 2. da so kotli v prisilni delavnici deloma železni, deloma bakreni, pa cinkovani in da se poslednji vsako leto večkrat na novo cinkajo, sicer pa trikrat na dan umivajo tako, da še misliti ni, da bi se mogel v njih nabirati zeleni volk (Grünspan).

— (V Ligojni) pri Vrhniki ljudje močno umirajo, v jeden dan so 4 na odru ležali. Kaka bolezen je to, nam za gotovo ni znano, a izvešča se nam, da je kolera zelo podobna in da so vsi, ki so umrli stregli, tudi že zboleli.

— (Kolera v Trstu) je ponehala, radi tega magistrat zanaprej ne bode več izdajal uradnega izvestja o kolari. Vsega vkupe je v Trstu 893

oseb za kolero zbolelo, 225 ozdravelo, 554 pomrlo. Bolnica za kolerozne bode se v kratkem zaprla. — Po deželi tudi ni nobenega novega slučaja.

— (Lovska mizerija.) Zajcev, ki so prejšnjo zimo oglodavali in uničevali drevesa, ni niti duha ne sluha, in za lovce ni veselja, kajti divjačine ni in naši Nimrodi prihajajo s praznimi torbami domov. Okolu Dobrunj napravilo je neko društvo dve brakadi. Lovcev je bilo kakih 12, a videli neso niti zajčjega repka, kamo li, da bi bili zajca ustrelili. Na drugem mestu bil je tudi velik lov, katerega se je udeležilo 20 lovcev. A vsi vkupe dobili so samo jednega zajca. Da je tako malo zajcev, temu so krive zanjke, ki se jim na vse kraje nastavljajo, poleg tega pa, kakor nekateri trdijo, tudi neka bolezen, ki letos davi in mori zajčji rod.

— (Kmetijsko predavanje v Šentvidu nad Ljubljano) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. G. Pirce v nedeljo 7. t. m. popoldne po službi božji v šolskem poslopji.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) G. Matija Frece imenovan je provizorjem v Podgorji. Premeščeni so nastopni gg. kaplani: A. Kukovič iz Loke v Trbovlje, Fran Črnejšek od sv. Križa pri Ljutomeru v Loko, Matija Stoklasa iz Maribrega k sv. Križu pri Ljutomeru, Jakob Vido- vič iz Št. Petra pri Radgoni v Maribreg, Marko Stuhec iz Majšperga v Jarenino, Ivan Stajnko iz Ormoža v Majšperg, Fran Geč iz Št. Ruprehta v Ormož, Fran Arnoš iz Št. Vida pri Ponikvi v Št. Rupreht, Matija Goršič iz Vitanja v Št. Vid pri Ponikvi.

— (Razpisano) je mesto deželnega živino-zdravnika s sedežem v Braslovčah. Letna plača 600 gld. Prosilci morajo biti diplomovani živino-zdravniki in morajo znati slovenski.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. novembra. Po izvestji Hava- sovem je rešitev bolgarske krize še jako nego- tova, a gotovo je to, da so se pričela poga- janja.

Budimpešta 3. novembra. Od včeraj tukaj jedna osoba za kolero zbolela, jedna umrla.

Trnovo 3. novembra Roparje, ki so avstrijskega podkonzula grofa Starzenskega na potu iz Sofije v Trnovo oropali, so že vjeli.

London 3. novembra. Izvestje Reuter- jevo iz Rangoona: Mesto Minhlo ob reki Ira- wadi je preteklo noč 900 ustašev napalo in popolnem razdejalo.

Vabilo.

V petek dne 5. t. m. je redna skušnja, b kateri vabi uljudno p. n. častite gospode člane čitalniškega moškega zbora. Pevski odbor.

Poslano.

Slavnemu glavnemu ravnateljstvu c. kr. priv. južne železnice na Dunaji.

Podpisani prišli smo prihajajoč s sejma iz Cerknice v noči 2. novembra t. l. ob 1/11. uri iz kolodvo ske gostilnice, kjer smo večerjali, popolnem mirno na postajo južne železnice na Rakeku, v čakalnico tretjega razreda, da bi pričakovali mešani vlak, ki pride iz Trsta na Rakek ob 1/3. uri zjutraj. Hoteli smo se odpočiti na klopih in po tleh, ker nas je bilo čez petdeset kramarjev in kramaric iz Ljubljane in okolice, pričakujočih mešani vlak, v katerem se popeljemo v Ljubljano. Komaj položemo, pride uradnik južne železnice, kateri je imel isto noč službo, s služabnikom, ki na postaji zvonil, ter je pričel kramarje, kateri so na klopih počivali, raz istih surovo doli metati, kričoč: „Vun, nobeden ne bode tukaj, nikdo nema pravice tukaj čakati in spati; jedno uro pred dobajajočim vlakom je čakalnica odprta. Pojte v gostilnico!“ Ko so mu na to odvrnili kramarji, da so že večerjali v železniški gostilnici in da ne morejo biti na mrazu, odprla sta dotični ljudoljubni in jako prijazni poslovni uradnik južne železnice in služabnik vsa okna čakalnice, katera ni bila zakurjena, dasi bi morala biti od 1. novembra naprej po odrejenji glavnega vodstva; nadalje je dotični uradnik ugasnil luč v čakalnici in sploh jako nesposobno razgrajal. Primorani smo bili prižgati našo svetilnico, da smo v čakalnici pričakali mešani vlak. Vprašamo slavno glavno ravnateljstvo c. kr. priv. južne železnice, ali imajo nje uradniki res pravico tako kruto ravnati z nami kramarji, katerih nas vsak vsaj sto- krat rabi južno železnico, da pošilja blago in se s svojim pomočnikom vozi na sejma na Notranjsko in Stajersko, tedaj daje južni železnici gotovo veliko zaslužka? Ali se tako vedenje uradnikov južne železnice ujema s predpisi, katere je o tej zadevi izdalo slavno glavno ravnateljstvo c. kr. priv. južne železnice na Dunaji? Odgovor upamo dobiti!

V Ljubljani, dne 3. novembra 1886.

V imenu več kot petdeset kramarjev in kramaric:

Janez Sterk. Jurij Pezek. Fran Žabnikar. Blaž Jesenko. Terezija Kovač. Marjeta Železnikar. Jera Skerbič. (818)

Poslano.
Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete, (817-1)
 skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „**Sveti Leopold**“ in našo firmo **lekarne „pri sv. Leopoldu“**, Dunaj, mesto, Eeke der Spiegel- und Plankengasse. — Dobivajo se v lekarni **G. Piccoli**.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. nov.	7. zjutraj	746.69 mm.	2.1° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	746.34 mm.	6.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	746.54 mm.	4.2° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 4.2°, za 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 80	kr.
Srebrna renta	85	—
Zlata renta	114	20
5% marcna renta	101	30
Akcije narodne banke	870	—
Kreditne akcije	283	70
London	124	90
Srebro.	—	—
Napol.	9	86
C. kr. cekini	5	90
Nemške marke	61	15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	25
Ogrska zlata renta 4%	103	65
Ogrska papirna renta 5%	92	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 117	50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	123	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	60
Kreditne srečke	100 g 176	75
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	200	50

Zahvala.

Za mnoge dokaze odkritosrčnega sočutja povodom britke izgube naše nepozabljive hčere, oziroma sestre, gospodične

ROZE CZERNICH,

za časteče spremstvo k poslednjemu počitku in za mnoge darovane lepe vence izrekajo najiskrenejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem

žalujoči

stariši, bratje in sestre.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Predelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zveski v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zveski pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvalečen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo privedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maliču à 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otipne živce in kile itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno. Schumacher, zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja

(749-4)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Trgovsk pomočnik,

dobro izučen v prodajalnici jestvin in špecerijskega blaga, z dobrimi spričali,

bi takoj rad ustopil v službo.

Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Išče se za veliko trgovino z lesom praktikan,

kateri je slovenščine in nemščine v govoru in pisavi popolnoma zmožen. — Ponudbe vsprejemajo se pod „S. K. poste restante Reka“.

(810-2)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitok v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waltznergasse 6. (786-11)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zjamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitok prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
 1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
 1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugaljal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugaljajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se madni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. novembrom 1886

nam direktno doposlati.

(773-6)

VALENTIN & CO.,
 Bankgeschäft,
 HAMBURG.

500000 mark

kot največji dobitok v najskrajnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zjamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	40, 20.